

[Haunstrup Clemmensen.]

de papirer, som Slagelse kommune har underskrevet i denne forbindelse, indsat en bestemmelse om, at kommunen betaler eventuel kapitalvindingsafgift ud over 10.000 kr., hvis den pålægges sælgeren. Det er dog forståeligt, hvis man deraf kan få indtryk af, hvordan overvæltningen kan ske i en række tilfælde.

Jeg forstod den højtærede minister således, at det var noget overraskende, at der virkelig skulle være eksempler på denne overvæltning og måske eksempler på det, jeg nævnte: at andre ville være betænkelige ved at indgå i handler netop på grund af den usikkerhed, som en skærpet kapitalvindingsafgift vil medføre. Det er nu ikke så helt urimeligt allerede af den grund, at også staten selv på disse områder har været ude for noget tilsvarende. Nu kan jeg naturligvis ikke forlange, at den højtærede minister skal følge alle finansudvalgets aktstykker, men jeg beder om tilladelse til at citere fra aktstykke nr. 196 i en henvendelse, den højtærede indenrigsminister har rettet til finansudvalget for ganske nylig under 13. februar 1963. Der står udtrykkeligt:

„Sælgeren har ret til inden den 1. maj 1963 at hæve handelen, såfremt der forinden dette tidspunkt gennemføres nye regler, der medfører, at sælgeren skal svare kapitalvindingskat eller lignende skat af fortjenesten ved ejendommens salg.“

Mon ikke den højtærede minister skulle erkende, at det selv for staten kan ske på disse områder, og at det derfor måske ikke var grov teori, når det fra oppositionens side blev fremhævet, at lovgivningen netop kan få denne virkning. Højtærede minister, staten har allerede erfaret, at den har denne virkning. (*Finansministeren* [Poul Hansen]: Stod der ikke: nye regler?). Der er som bekendt også her tale om en skærpelse af lovgivningen, som den højtærede minister selv har fremsat forslag om for det høje ting, så derfor er det vel ikke urimeligt at drage det frem ved en lejlighed som denne.

Jeg forstod — og det glædede mig at erfare — at den højtærede minister mente næsten at have pligt til at bidrage til at skabe så enkle lovregler som muligt. Nu

vil jeg gerne have lov til i den forbindelse at stille et spørgsmål vedrørende det tilsagn, som den højtærede statsminister altså for ca. 5 måneder siden gav dette ting på den daværende finansministers vegne om netop at få disse spørgsmål vedrørende ejendomsbeskatningen belyst med henblik på en kritisk forenkling: hvor langt er man egentlig kommet med det? Det eneste, jeg egentlig forstod på den højtærede ministers svar, var, at man ikke var sikker på, at det netop skulle være en kommissionsbehandling. Efter 5 måneders forløb er det en lidt fattig trøst at få, at ministeren måske nu ikke er sikker på, at det netop skal være den behandlingsform. Formen er ikke afgørende for os; det afgørende må være, at regeringen dog nu langt om længe, når man oven i købet kræver skærpelse og udvidelser af denne lovgivning og komplicerer den yderligere, forsøger at indfri forventninger, som vi med rette her i tinget har kunnet nære om, at den højtærede finansminister naturligvis mente, hvad der blev givet tilsagn om allerede for 5 måneder siden.

Må jeg så ikke til slut både til den højtærede finansminister og til det ærede medlem hr. Holger Eriksen have lov at sige, når man fremstiller det på den måde — det var naturligt nok, traditionsrigt nok det ærede medlem hr. Holger Eriksen, der sagde det skarpest — at oppositionen ikke vil være med til at bremse spekulationen, at jeg synes, man her i folketinget har en forpligtelse til ikke at beklukke sine politiske modstanderes motiver. Jeg beder det ærede medlem og også den højtærede finansminister være opmærksom på, som allerede gentagne gange understreget, at spekulationsfortjenester netop er unddraget. Og når der gang på gang fra denne talerstol fra oppositionens side er tilkendegivet en vilje til at finde frem til årsagerne til disse uheldige virkninger omkring storbyerne og en redelig vilje til at forsøge at bremse alt, hvad bremses kan på disse områder, så er det lidt ejendommeligt bare at få at vide, at oppositionen ikke vil være med til at bremse denne spekulation. Mon man ikke skulle komme lidt væk fra denne agitatoriske tale og forsøge ganske sagligt at erkende, at vi står over for store og alvorlige problemer, og at de ikke bliver lettere at løse, hvis man bare agitatorisk peger fingre